

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. M.K.**, správca konkurznej podstaty úpadcu: **D.**, štátny podnik v likvidácii, T.B., IČO: X., zastúpený: L., s. r. o., L.B., IČO: X. proti žalovanému: **Ing. J.P.**, Č., zastúpený: JUDr. P.D., advokát, G.B., **o zaplatenie 123 091,62 eur (3 708 258 Sk) s príslušenstvom**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2010, č. k. Z-2-36Cb 484/1995-255, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2010, č. k. Z-2-36Cb 484/1995-255 sa v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 123 091,62 eur, ako aj úrok z omeškania od 18. septembra 1993 do 30. novembra 1993 zo sumy 128 070,70 eur vo výške 3%, ďalej zo sumy 123 091,62 eur od 1. decembra 1993 do 30. apríla 1995, ako aj úrok z omeškania od 1. mája 1995 do zaplatenia vo výške 22% ročne zo sumy 123 091,62 eur. Vo zvyšku súd konanie zastavil. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi aj trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 3 319,39 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 7 718 eur.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou z 15. apríla 1993 domáhal zaplataenia ceny zásob, ktoré boli súčasťou dražby prevádzkovej jednotky č. 50-08-040 D., š. p. Bratislava na Š. v S. v zmysle Zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby (ďalej len „Zákon č. 427/1990 Zb.“), konanej 27. júna 1992. Súčasne sa domáhal zaplataenia úroku z omeškania vo výške 118 264 Sk a zmluvnej pokuty vo výške 247 555 Sk. V zápisnici o dražbe č. 4 bola označená cena zásob vo výške 7 540 000 Kčs. Žalovaný prevzal vydraženú prevádzkovú jednotku na základe protokolu o odovzdaní a prevzatí predajne z 11. septembra 1992, v ktorom na základe inventarizácie bola vymedzená i hodnota obchodného tovaru vo výške 6 654 767,47 Kčs. Ďalej žalobca uviedol, že konečná cena zásob, ktoré sa zaviazal žalovaný zaplatiť, mu bola fakturovaná fa. č. 198444 vo výške 4 951 147 Kčs. Žalobca niekoľkokrát menil návrh na začatie konania. Súd pripustil zmenu návrhu tak, ako žalobca požadoval v podaní zo 17. marca 2008.

Rozsudkom zo 17. decembra 2008 súd prvého stupňa v danej veci rozhodol tak, že žalobu zamietol. V časti späťvzatia konanie zastavil a súčasne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením z 29. apríla 2009, sp. zn. 6 Obo 39/2009 rozsudok súdu prvého stupňa zo 17. decembra 2008 v napadnutej časti zrušil a vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že príklepom licitátora prechádza na vydražiteľa tiež vlastníctvo zásob, ku ktorému mala organizácia právo hospodárenia. V zápisnici o dražbe je uvedená hodnota zásob 7 540 000 Kčs. Žalovaný ako uchádzač o dražbu mal možnosť pred dražbou vykonať prehliadku prevádzkovej jednotky a jej zásob, ako aj oboznámiť sa s podmienkami poskytnutia úveru na ich kúpu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný ako fyzická osoba nadobudol v dražbe prevádzkovú jednotku - 040 Š.S. a príklepom licitátora prešlo na vydražiteľa - žalovaného taktiež vlastníctvo k zásobám. Zo spisu nevyplýva, že by došlo zo strany spoločnosti B., spol. s r. o. S. k prevzatiu dlhu, povinnosti zaplatiť cenu zásob za vydražiteľa v zmysle § 531 Občianskeho zákonníka. Ďalej odvolací súd uviedol, že námietku premlčania je potrebné posúdiť podľa Občianskeho zákonníka. V ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude zaoberať dôvodnosťou návrhu na zaplataenia ceny zásob a v otázke premlčania nároku, s poukazom na zmenu návrhu treba vychádzať zo skutočnosti, že došlo k zmene návrhu iba v časti príslušenstva.

Krajský súd v Bratislave na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný ako fyzická osoba v zmysle § 11 ods. 1, 2, 3 a 4 Zákona č. 427/1990 Zb. vydražil prevádzkovú jednotku č. 52-08-040, súčasťou ktorej boli zásoby - obchodný tovar v hodnote 6 654 767,47 Kčs, potvrdené žalovaným 11. septembra 1992. Žalovaný v čase realizácie malej privatizácie bol spoločníkom spoločnosti B., spol. s r. o. Z predložených listín vyplýva, že žalovaný používal pečiatku tejto spoločnosti, ktorej bol spoločníkom a štatutárnym zástupcom i na potvrdenie Protokolu o odovzdaní a prevzatí predajne z dôvodu vykonania mimoriadnej inventarizácie k 11. septembru 1992, čo je zavádzajúce ohľadne potvrdenia, kto potvrdil uvedený Protokol. V konaní však bolo nesporne zistené, že inventarizácia sa konala z dôvodu ustálenia stavu zásob, ako aj preberania stavu objektu a tvorila súčasť malej privatizácie. S poukazom na ust. § 11 ods. 1, 2, 3 a 4 Zákona č. 427/1990 Zb. vznikla žalovanému povinnosť do 30 dní od dražby zaplatiť žalobcovi cenu zásob vo výške, aká bola v deň prevzatia prevádzkarne. Námietku žalovaného ohľadne potvrdenia Protokolu spoločnosťou B., s. r. o., S. považoval súd ako účelovú z dôvodu, že vydražiteľ bol fyzická osoba - žalovaný. Spoločnosť B., s. r. o. je spoločnosťou žalovaného, ktorý s označenou pečiatkou mohol disponovať a túto použil pri potvrdení odovzdávajúceho a preberacieho protokolu. Taktiež dôkaz Čestné prehlásenie Mgr. P.G. z 13. januára 2010, primátora mesta S., v čase privatizácie prevádzkovej jednotky, súd nemohol vyhodnotiť ako dôkaz preukazujúci oprávnenosť tvrdenia žalovaného ohľadom bezdôvodnosti žaloby. Obsahom Čestného prehlásenia je označenie objektu na par. č. 116, k. ú. S., v ktorom Mgr. G. konštatoval, že skladový priestor nebol predmetom dražby, a preto toto konštatovanie je pre preukázanie tvrdenia žalovaného irelevantné. Z predloženej korešpondencie - list z 9. októbra 1992, ako aj prehlásenia p. Š. a E. (prehlásenie o sklade bicyklov) - cena zásob bola po odpočítaní hodnoty znížená, list z 10. júla 1992 - Sťažnosť k priebehu inventarizácie, odpoveď z 21. augusta 1992, je zrejmé, že vydražiteľ používal pri korešpondencii na identifikáciu okrem označenia žalovaného i pečiatku spoločnosti B., čím svojim postupom uviedol žalobcu do omylu. Súd prvého stupňa dospel s v zmysle § 11 ods. 3 Zákona č. 427/1990 Zb. k záveru, že žalobca sa oprávnene domáhal zaplataenia ceny zásob k vydraženej prevádzkovej jednotke. Z ust. § 11 Zákona č. 427/1990 Zb. vyplýva, že príklepom licitátora prechádza na vydražiteľa prevádzkovej jednotky tiež vlastníctvo zásob. Vydražiteľ nemôže zásoby odmietnuť, ani keď sú pre neho nepoužiteľné. Dražbou nie je možné nadobudnúť prevádzkovú jednotku bez zásob, ak ich má. V danom prípade prevádzková jednotka zásoby mala, v zápisnici o dražbe je uvedená ich hodnota vo výške 7 540 000 Kčs, táto zápisnica bola podpísaná vydražiteľom. Žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s tovarom. V protokole

o odovzdaní a prevzatí predajne je cena zásob uvedená vo výške 6 654 767,47 Kčs, čo však nemôže mať vplyv na povinnosť žalovaného uhradiť cenu zásob. Medzi účastníkmi bolo dodatočné prehodnocovanie obsahu a výšky ceny zásob. Práve výsledok tejto korešpondencie a jednotlivých rokovaní preukazuje, že zásoby sa na prevádzkovej jednotke nachádzali, boli súčasťou dražby, a preto bol žalovaný povinný za tieto zásoby zaplatiť.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania vzhľadom na zmenu žaloby zo 17. marca 2008. Súd posúdil plynutie premlčacej lehoty podľa Občianskeho zákonníka v spojení s právom žalobcu na zaplatenie ceny zásob, t. j. 30 dní od vydraženia prevádzkovej jednotky. Čo do zaplatenia istiny 123 091,62 eur, súd vzhľadom na to, že sa jednalo o zmenu žaloby na tom istom skutkovom základe a v tejto časti išlo o zníženie vymáhanej sumy, súd posúdil uplatnené právo žalobcu ako čiastočné späťvzatie, preto žalobe vyhovel a vo zvyšku konanie zastavil. Čo sa týka priznania úroku z omeškania, s poukazom na vznesenú námietku premlčania, súd žalobe v zmysle zmeny žaloby zo 17. marca 2008 vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu.

Proti napadnutému rozsudku podal žalovaný odvolanie. Uviedol, že konanie dražby sa riadilo vtedy platným znením Zákona č. 427/1990 Zb. v znení Zákona č. 541/1990 Zb. a Zákona č. 429/1991 Zb. Žalovaný poukázal na ust. § 4 ods. 3, 4 a 5, § 9 ods. 3 a 11 ods. 2 uvedeného zákona. Podľa žalovaného organizátor dražby porušil uvedené ustanovenia Zákona č. 427/1990 Zb. tým, že organizátor vyhotovil zoznam draženej prevádzkovej jednotky, ktorý neobsahoval súpis všetkých pozemkov, stavieb, strojov a zariadenia a ďalších základných prostriedkov, ktoré boli predmetom dražby, nakoľko po zaplatení ceny a následnom prebraní bolo zistené, že časť nehnuteľností - sklady, v ktorých sa nachádzali zásoby, nepatrili ani žalobcovi ani Z., š. p., ale iným vlastníkom, ktorí žalovaného z týchto priestorov vypratali, pričom ďalšia vydražená časť prevádzkovej jednotky - kovový sklad bol bez stavebného povolenia a musel byť na náklady žalovaného odstránený. Organizátor dražby nevykonal inventarizáciu zásob ku dňu vyhotovenia zoznamu, ale v zápisnici odkázal na vykonanie inventarizácie tri dni po dni konania dražby. Ceny vydražených vecí a ceny zásob sa podstatne líšili od stavu zásob v deň prevzatia prevádzkarne - rozdiel vyše 1 milióna korún. Prechod vlastníctva vydraženej veci mal byť od začiatku zrušený. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 426/2000, vydané prakticky v identickej veci, ktorý rozhodol, že nakoľko inventúra zásob tovaru, ktorý sa nachádzal vo vydraženej prevádzkovej jednotke, bola vykonaná až po dni dražby, nie je možné domáhať sa ich

zaplatenia v zmysle ust. 11 Zákona č. 427/1990 Zb. Žalovaný nikdy protokolárne neprevzal tovar, ktorého zaplatenie je predmetom tohto sporu. Listina z 11. septembra 1992 je označená ako Protokol o odovzdaní a prevzatí predajne v návaznosti na mimoriadnu odovzdávajúcu inventarizáciu, vykonanú 11. augusta 1992. Túto listinu, teda nie inventúru, podpísal Ing. J.P., ako preberajúci vedúci predajne a súčasne štatutárny zástupca spoločnosti B., s. r. o. V tomto protokole inventarizácia bola vykonaná na základe príkazu riaditeľa podniku D. č. 117/92 zo 7. augusta 1992 a prebiehala v dňoch 11. augusta 1992 až 10. septembra 1992, pričom žalovaný tejto nebol účastný a jej výsledky boli podľa tohto protokolu prejednané v kolektíve pracovníkov predajne 11. septembra 1992 a nie so žalovaným. Predmetný protokol bol vyhotovený 11. septembra 1992, takmer tri mesiace po konaní dražby, nakoľko obe strany konkludentne akceptovali skutočnosť, že zásoby neboli súčasťou dražby a tak ich preberie a zaplatí spoločnosť B., s. r. o. Žalobca nikdy ani do dnešného dňa nevystavil faktúry k úhrade žalovanej istiny - tieto boli vystavené a zasielané na B., s. r. o. Žalobca prijímal platby od spoločnosti B., s. r. o. ako splátky úhrady tovaru bez toho, aby namietal tieto úhrady, ktoré boli podľa súčasného stanoviska žalobcu na jeho účet uhrádzané bez právneho titulu. Žalobca z dôvodu nezaplatenia ceny za vydraženú jednotku nežiadal vydanie vydraženej veci. Uviedol, že nie je pravda, že spoločnosť B., spol. s r. o. bola spoločnosťou žalovaného, pričom pečiatka tejto spoločnosti a potvrdenie na Protokole o odovzdaní a prevzatí prevádzkovej jednotky touto spoločnosťou bolo bezdôvodné. Podľa výpisu z obchodného registra je jednoznačné, že v čase dražby, ako aj v čase preberania zásob, žalovaný nebol spoločníkom tejto spoločnosti, ale len štatutárnym zástupcom. Odovzdávajúci zástupcovia žalobcu boli o tejto skutočnosti informovaní, konkludentne akceptovali skutočnosť, že žalovaný osobne zaplatil celú sumu za prevádzkovú jednotku, avšak nakoľko stav zásob nebol ku dňu dražby zákonným spôsobom preukázaný, tieto kúpila do svojho vlastníctva spoločnosť B., spol. s r. o., inak by opakovane nepodpisovali listiny zásob, týkajúce sa vydraženej prevádzky so subjektom, ktorý k tomu nie je právne legitimovaný. Súd prvého stupňa vyhlásenia Mgr. G., p. Š. a p. E., ktoré poukazujú na závažné nezrovnalosti medzi skutkovým a právnym stavom nehnuteľností draženej prevádzkovej jednotky, ako i manipulácie so zásobami, označil pre posúdenie veci za irelevantné. V danom prípade nie je možné aplikovať lehotu splatnosti ustanovenú § 11 ods. 3 Zákona č. 427/1990 Zb., nakoľko dražba v časti vydraženia časti zásob predajne je absolútne neplatným právnym úkonom. Pokiaľ by mal žalovaný splniť svoj dlh prvý deň po tom, ako ho veriteľ požiadal, tak do dnešného dňa nie je žalovaný v omeškaní, nakoľko do dnešného dňa ho o splnenie dlhu žalobca nepožiadala. Faktúry, ako i pokus o zmier z 25. februára 1993, je adresovaný na

spoločnosť B., s. r. o. Žalovaný tvrdí, že nebolo preukázané, kto, čo, v akom rozsahu a v akej cene v rámci preberania prevádzkovej jednotky prevzal. Z listinných dokladov vyplýva, že pred dražobná inventarizácia nebola vykonaná. Stav zásob bol údajne stanovený podľa UD-100 z februára 1992, čo bol zrejme údaj v počítačovej evidencii v centrále štátneho podniku v Bratislave. Podľa tejto inventarizácie bol tovar na prevádzkovej jednotke vo výške 4 872 631 Kčs, pričom na dražobnej karte bol údaj 7 540 000 Kčs. Pri priemernej mesačnej tržbe vo výške 150 000 Kčs sa za 4 mesiace predaja mohol predat' tovar vo výške 600 000 Kčs. Kto, kedy a na základe akých skutočností navozil do prevádzkovej jednotky tovar, ktorým sa zvýšila hodnota zásob asi o 3,2 mil. Kčs, čo bola zásoba na dva roky predaja, nik neskúmal. So zásobami sa jednoznačne v masívnom rozsahu manipulovalo, čo je hrubým porušením ust. § 9 ods. 3 Zákona č. 427/1990 Zb., čo samo osebe spôsobuje neplatnosť dražby v časti vydraženia zásob. Žalovaný podáva odvolanie aj voči trovám právneho zastúpenia, pretože správca konkurznej podstaty je štatutárny zástupca spoločnosti L., s. r. o., v ktorej je jediným spoločníkom a konateľom. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaného napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol alebo, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že poukazovanie na drobné nedostatky dražby zo strany žalovaného je účelové, žalovaný vzniesol námietky až ku koncu súdneho konania začatého v roku 1993. Žalovaný predpokladal, že uvedené nedostatky nebude možné preukázať vzhľadom na pomerne dlhú dobu od samotnej dražby. Žalobca poukázal na znenie ust. § 11 ods. 4 Zákona č. 427/1990 Zb. a uviedol, že predloženou zápisnicou o dražbe je preukázané, že vydražiteľom je vyššie označený žalovaný ako fyzická osoba, teda práve jemu vznikla povinnosť uhradiť cenu zásob. Ďalej poukázal na skutočnosť, že súdne rozhodnutia iných štátov nie sú pre slovenské súdy záväzné a rozhodnutie podobného súdneho sporu v konaní vedenom v Českej republike je pre rozhodovanie príslušných súdov irelevantné. Žalovaný ako účastník dražby mal možnosť sa vopred so stavom prevádzkovej jednotky riadne oboznámiť a následne sa mohol slobodne rozhodnúť, či sa dražby zúčastní. Tým, že sa dražby zúčastnil, konkludentne vyslovil súhlas s predmetom dražby a s jeho stavom. Na základe dražby prevádzkovú jednotku aj so zásobami užíval a mal všetky ďalšie práva ako vlastník, teda z právneho úkonu mal prospech. Žalobca zdôraznil, že spoločnosť B., s. r. o. nebola ani účastníkom dražby ani vydražiteľom, ani nebola v žiadnom vzťahu s úpadcom. Žalovaný ani nevysvetlil, z akého dôvodu by mala byť uvedená spoločnosť zaviazaná na zaplatenie zásob namiesto žalovaného. Podľa názoru žalobcu súd

prvého stupňa správne vyhodnotil, že preberajúcim subjektom predajne bol žalovaný ako fyzická osoba. Ďalej uviedol, že vystavenie faktúry samo o sebe nie je právnym dôvodom na zaplatenie istej sumy, je len odrazom právnej skutočnosti v účtovníctve. To, že na faktúre je ako odberateľ označená spoločnosť B., s. r. o. je dôsledkom náhodného používania pečiatky spoločnosti zo strany žalovaného, a to bez zjavného obsahového a formálneho súvisu s podpisovanými dokumentmi, čím bol žalobca uvedený do omylu. Je pravdou, že žalobca nikdy nežiadal vrátenie vydražených zásob z dôvodu nezaplatenia ich hodnoty zo strany uvedenej spoločnosti, a to preto, že za jedínú povinnú osobu považoval iba žalovaného. V zmysle predloženého výpisu z obchodného registra je zjavné, že žalovaný bol spoločníkom uvedenej spoločnosti, aj keď nie bezprostredne v čase dražby. V čase konania dražby bol žalovaný oprávnený za spoločnosť podpisovať, a teda mal možnosť pripojiť pečaťku aj na taký dokument, ktorý sa spoločnosti netýkal. Dokazuje to prepojenosť žalovaného a uvedenej spoločnosti. Tvrdenia o konkludentnom akceptovaní, že zásoby nemali byť súčasťou dražby a mali byť osobitne prevedené na inú spoločnosť, sú nepodložené a vykonštruované a v rozpore so zákonom. Ak mal žalovaný podozrenie o neplatnosti dražby, mal sa domáhať vrátenia kúpnej ceny a nie rokovať o rozsahu zásob. Rovnako nemožno rozdeliť zásoby od vydraženej jednotky (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obo 155/1997). Ak by sa aj žalovaný domáhal neplatnosti dražby, musel by vrátiť celú vydraženú prevádzkovú jednotku. Žalobca si nárok na sankciu uplatnil včas, v ďalšom priebehu súdneho konania dochádzalo už len k zmene číselného vyjadrenia, čo znamená, že nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku. Celá hodnota zásob bola splatná 30 dní od konania dražby a 31. deň od konania dražby je prvým dňom omeškania. Splatnosť nastáva priamo zo zákona a nie je potrebné žiadne ďalšie uplatnenie zo strany žalobcu. Žalobca má za to, že súd správne vyhodnotil predložené dôkazy, skutkový stav bol náležite zistený. Ďalej uviedol, že žalovaný nemohol konať v mene spoločnosti B., s. r. o. vo vzťahu k úpadcovi, pretože neexistoval právny vzťah, v rámci ktorého by takto konať mohol. Odvolanie voči trovám konania považuje žalobca za nedôvodné. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a žalovaného zaviazal nahradiť trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 808,52 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Žalobou z 15. apríla 1993 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplattenia ceny zásob, ktoré boli súčasťou dražby prevádzkovej jednotky č. 50-08-040 na Š.v S. úpadcu D., štátny podnik v likvidácii, T.B., IČO: X. (ďalej len „úpadca“), konanej 27. júna 1992. Žalobca viackrát upravoval výšku žalovanej sumy a poslednou zmenou žaloby žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 3 702 258 Sk s príslušenstvom.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný Ing. J.P. na dražbe konanej 27. júna 1992 vydražil prevádzkovú jednotku pod názvom K. na Š.S., pod číslom karty prevádzkovej jednotky 0369. Kúpna cena vydraženej prevádzkovej jednotky bola 1 550 000 Kčs. Ďalej zo zápisnici o dražbe vyplýva, že kúpna cena zásob bola 7 540 000 Kčs. Žalovaný ako vydražiteľ je v uvedenej zápisnici označený ako fyzická osoba, identifikovaná rodným číslom. Rovnako túto zápisnicu podpísal ako fyzická osoba, bez uvedenia obchodného mena spoločnosti. Z Protokolu z vykonanej kontrolnej inventarizácie a revízie hospodárenia predajne z 11. septembra 1992 vyplýva, že na základe príkazu riaditeľa podniku D. bola vykonaná mimoriadna kontrolná inventarizácia k 11. augustu 1992 v predajni č. 52-08-040 v S.. Inventarizácia prebiehala od 11. augusta 1992 do 10. septembra 1992. Predchádzajúca inventarizácia bola vykonaná k 16. septembru 1991. Inventarizačná komisia mala troch členov, ďalej je v predmetnom protokole uvedené, že odovzdávajúca vedúca predajne je J.E. a preberajúci je Ing. J.P.. Tento protokol Ing. J.P. nepodpísal, aj keď je tam uvedený ako preberajúci. Z výsledkov inventarizácie vyplýva, že fyzický stav zásob obchodného tovaru je 6 654 767,47 Kčs. Z Protokolu o odovzdaní a prevzatí predajne z 11. septembra 1992 vyplýva, že žalovaný prevzal vydraženú prevádzkovú jednotku - predajňu č. 52-08-040 spolu s obchodným tovarom v hodnote 6 654 767,47 Kčs, spísaného na súpisových listoch č. 1 až 169. Tento protokol je podpísaný žalovaným ako preberajúcim vedúcim predajne, k svojmu podpisu pripojil pečiatku spoločnosti B., s. r. o. Zo záznamu z prerokovania poskytnutia výšky maloobchodného rabatu z vydraženej prevádzkovej jednotky 040 S. vyplýva, že úpadca poskytol vydražiteľovi - žalovanému 25,6% rabat z celkového objemu zásob, v ktorom je zarátaná i výška rozdielu z precenenia bicyklov, z dôvodu, že vydražiteľ mal výhrady k štruktúre tovarov z hľadiska kvality, prešlej prevádzkovej lehoty, ako i cenám. Z korešpondencie medzi žalovaným a úpadcom vyplýva, že žalovaný viackrát namietal kvalitu a výšku prevzatých zásob a samotné uskladnenie zásob, ktoré boli okrem vydraženej jednotky ešte v dvoch objektoch (kovový prístrešok a sklad Mestského úradu S.). Tieto dva objekty neboli predmetom dražby.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 427/1990 Zb. príslušné orgány republík vyhotovia a potvrdia zoznamy prevádzkových jednotiek, ktoré budú ponúknuté na predaj. Čo musia obsahovať zoznamy, je uvedené pod písmenom a), b), c), d), e) a f) tohto ustanovenia.

Podľa § 4 ods. 5 Zákona č. 427/1990 Zb. súčasťou zoznamu je aj súpis zásob podľa inventarizácie vykonanej ku dňu vyhotovenia zoznamu a ich cena.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 427/1990 Zb. licitátor začína verejnú dražbu oznámením prevádzkovej jednotky, ktorá je predmetom verejnej dražby, vyvolávacej ceny (§ 8) a ceny zásob bez predmetov postupnej spotreby ku dňu dražby. Prevádzková jednotka sa draží, dokiaľ účastníci dražby robia vyššie ponuky ceny. Ak nebola napriek dvom vyzvaniam ponúknutá vyššia cena, oznámi licitátor ešte raz poslednú ponuku a určí prevádzkovú jednotku príklepom na predaj tomu, kto poslednú ponuku urobil.

Podľa § 9 ods. 3 Zákona č. 427/1990 Zb. kúpna cena sa skladá z ceny vydražených vecí a z ceny zásob bez predmetov postupnej spotreby. Stav zásob a ich cena v deň prevzatia prevádzkarne sa nesmie podstatným spôsobom líšiť od stavu zásob a ceny ku dňu dražby.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 427/1990 Zb. vlastníctvo k veciam vydraženým príklepom licitátora prechádza na vydražiteľa, ktorý je povinný do 30 dní od dňa dražby zaplatiť cenu dosiahnutú vydražením na osobitný účet príslušného orgánu republiky po odpočítaní zostatku dražobnej zábezpeky (§ 5 ods. 2 a 3).

Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 427/1990 Zb. cenu zásob vydražiteľ zaplatí organizácii do 30 dní odo dňa dražby.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný ako vydražiteľ, na dražbe konanej 27. júna 1992, vydražil prevádzkovú jednotku K., Š.S., číslo karty prevádzkovej jednotky: 0369, úpadcu: D., štátny podnik v likvidácii za kúpnu cenu 1 550 000 Kčs. Zo zápisnici o dražbe je zrejmé, že súčasťou prevádzkovej jednotky boli zásoby, ktorých kúpna cena bola stanovená v sume 7 540 000 Kčs. Súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, že z ust. § 11 ods. 1 vyplýva, že vlastníctvo k veciam vydraženým príklepom licitátora (vydražená prevádzková jednotka) prechádza na vydražiteľa, ktorý je povinný cenu dosiahnutú vydražením zaplatiť do 30 dní odo dňa dražby. Príklepom licitátora prechádza na vydražiteľa aj vlastníctvo zásob, ktoré sú súčasťou dražby a viažu sa k vydraženej veci (prevádzkovej jednotky), aj keď cena zásob sa nemení, pretože zásoby prevádzkovej jednotky

sa nedražia. Pokiaľ má prevádzková jednotka zásoby, nemôže byť v dražbe v zmysle Zákona č. 427/1990 Zb. vydražená bez zásob a následne zásoby prevedené na základe kúpnej alebo inej zmluvy na inú osobu. Zásoby nemôžu byť predmetom samostatného právneho úkonu, nakoľko sa viažu k draženej prevádzkovej jednotke. Tento záver potvrdzuje aj znenie § 9 ods. 3 Zákona č. 427/1990 Zb., v zmysle ktorého sa kúpna cena skladá z ceny konkrétnej vydraženej veci a z ceny zásob. Z tohto ustanovenia vyplýva aj skutočnosť, že stav zásob a ich cena ku dňu dražby sa nesmie podstatným spôsobom líšiť od stavu zásob ku dňu prevzatia prevádzkarne, tzn., že zásoby v čase od vydraženia ku dňu prevzatia môžu podliehať zmenám, ktoré majú vplyv na ich stav a cenu. Rozhodujúcou je cena zásob zistená ku dňu vydraženia prevádzkovej jednotky. Vydražiteľ nemôže zásoby, ktoré sú súčasťou draženej prevádzkovej jednotky odmietnuť, keď sa pre neho javia ako neupotrebitelné alebo nepredajné. Záujemca o dražbu prevádzkovej jednotky má možnosť prehliadnúť prevádzkovú jednotku aj so zásobami a rozhodnúť sa, či sa dražby zúčastní alebo nie. V danom prípade vydražená prevádzková jednotka jednoznačne zásoby mala, táto skutočnosť vyplýva i z obsahu zápisnice o dražbe, kde je kúpna cena zásob uvedená vo výške 7 540 000 Kčs. Rovnako to vyplýva aj z Protokolu z vykonanej kontrolnej inventarizácie a revízie hospodárenia predajne z 11. septembra 1992, kde už cena zásob k vydraženej prevádzkovej jednotky bola stanovená na 6 654 767,47 Kčs.

Odvolačiaci súd sa stotožnil s tvrdením odvolateľa, že organizátor dražby nevykonával inventarizáciu zásob ku dňu vyhotovenia zoznamu, resp. ku dňu dražby, ale v zápisnici o dražbe odkázal na vykonanie inventarizácie tri dni po vykonaní dražby. Z uvedeného je zrejmé, že organizátor nepostupoval v súlade s § 4 ods. 5 Zákona č. 427/1990 Zb., v zmysle ktorého súčasťou zoznamu je aj súpis zásob podľa inventarizácie ku dňu vyhotovenia zoznamu. Nič to však nemení na skutočnosti, že prevádzková jednotka zásoby mala a bola vydražená spolu so zásobami. Pokiaľ aj nebola vykonaná inventarizácia zásob ku dňu vyhotovenia zoznamu, nespôsobuje to neplatnosť dražby v časti prevodu vlastníckeho práva k zásobám prevádzkovej jednotky. Organizátor dražby mal v danom prípade postupovať podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 427/1990 Zb., čo sa však nestalo.

Je potrebné uviesť, že žalovaný ako vydražiteľ vydražil predmetnú prevádzkovú jednotku spolu so zásobami, bez ohľadu na skutočnosť, že nebola vykonaná inventúra, resp. že nie je presne určená cena zásob. Príklopom licitátora prechádza na vydražiteľa aj vlastníctvo k zásobám, v danej veci je sporné, aká bola cena vydražených zásob, keďže

z vykonaných dôkazov je zrejmé, že kúpna cena zásob určená v zápisnici o dražbe vo výške 7 540 000 Kčs je nepresná a nie je určená v zmysle § 4 ods. 5 Zákona č. 427/1990 Zb..

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný svoje tvrdenie, že nikdy protokolárne tovar neprevzal, riadne nepreukázal. Z Protokolu o odovzdaní a prevzatí predajne z 11. septembra 1992 je zrejmé, že žalovaný ako vedúci vydraženej predajne prebral obchodný tovar v hodnote 6 654 767,47 Kčs, spísaný na súpisových listoch č. 1 až 169 po vykonaní inventarizácie. Tento protokol je podpísaný členmi inventarizačnej komisie p. B. a K., odovzdávajúcou vedúcou predajne J.E. a preberajúcim vedúcim predajne Ing. J.P.. Pod podpisom žalovaného je pečiatka spoločnosti B., s. r. o. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že aj keď je na uvedenom protokole pečiatka spoločnosti B., s. r. o., nevyplýva z toho, že predmetné zásoby prebrala táto spoločnosť. Ako bolo vyššie uvedené, vydražiteľom prevádzkovej jednotky a jej zásob je žalovaný ako fyzická osoba, pridaním pečiatky spoločnosti B., s. r. o. nemožno dospieť k záveru, že táto spoločnosť prevzala túto predajňu a jej zásoby a tým je pasívne legitimovaná v tomto spore. Je potrebné uviesť, že zásoby boli súčasťou draženej prevádzkovej jednotky a nemohli byť následne ponúknuté na predaj inej osobe, pretože vlastnícke právo k nim nadobudol príklepom licitátora žalovaný ako fyzická osoba. Rovnako má odvolací súd za to, že v predmetnom konaní je irelevantné, či žalovaný bol spoločníkom spoločnosti B., s. r. o., ako štatutárny zástupca tejto spoločnosti disponoval jej pečiatkou a bezdôvodne ju použil pri potvrdení uvedeného protokolu, preto táto skutočnosť nemôže ísť na ťarchu žalobcu. Tvrdenie žalovaného, že zásoby kupuje do svojho vlastníctva spoločnosť B., s. r. o., pretože ku dňu dražby nebol stav zásob zákonným spôsobom preukázaný, nie je dôvodné a nevyplýva to ani z predložených dôkazov. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že pasívne legitimovaný v tomto spore je žalovaný. Táto sporná skutočnosť bola vyriešená už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Je potrebné uviesť, že z Protokolu z vykonanej kontrolnej inventarizácie a revízie hospodárenia predajne z 11. septembra 1992 vyplýva, že bola vykonaná inventarizácia predmetných zásob v predajni č. 52-08-040 v S. v dňoch od 11. augusta do 10. septembra 1992 a ako preberajúci je uvedený žalovaný, pričom tento protokol žalovaným nie je podpísaný. To naznačuje, že výsledky predmetnej inventarizácie boli podľa tohto protokolu prejednané len v kolektíve pracovníkov predajne, bez účasti žalovaného, aj keď je na prednej strane protokolu žalovaný uvedený ako preberajúci.

Tvrdenie žalovaného, že nie je možné aplikovať lehotu splatnosti uvedenú v § 11 ods. 3 Zákona č. 427/1990 Zb. (30 dní od konania dražby), pretože dražba v časti vydraženia zásob, je neplatným právnym úkonom, nie je už z vyššie uvedených dôvodov dôvodné. Žalobca, resp. úpadca nebol povinný vystavovať žalovanému faktúry, keďže splatnosť kúpnej ceny vydraženej jednotky a zásob, ktoré sa viažu k tejto jednotke, je upravená v ust. § 11 Zákona č. 427/1990 Zb.

Odvolací súd dospel k záveru, že aj napriek povinnosti žalovaného zaplatiť kúpnu cenu zásob, musí prisvedčiť odvolateľovi, že v konaní nebol preukázaný stav zásob ku dňu konania dražby. V zápisnici o dražbe je síce uvedená kúpna cena zásob vo výške 7 540 000 Kčs, ale až skoro o tri mesiace po konaní dražby bola vykonaná inventarizácia s fyzickým stavom zásob obchodného tovaru v sume 6 654 767,47 Kčs. Z uvedeného je zrejmé, že sa buď s tovarom manipulovalo alebo hodnota zásob ku dňu dražby nebola riadne určená. Rovnako sa súd prvého stupňa nevysporiadal ani s tvrdením odvolateľa o rozdielnej cene zásob na prevádzkovej jednotke, vyplývajúcej z počítačovej evidencie v centrále štátneho podniku v Bratislave (4 872 631 Kčs) a kúpnej cene zásob uvedenej na dražobnej karte (7 540 000 Kčs).

Aj keď súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že žalovaný má povinnosť zaplatiť kúpnu cenu zásob, ale z doposiaľ vykonaného dokazovania stav zásob ku dňu konania dražby nebol spoľahlivo určený.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa vykoná ďalšie dôkazy na preukázanie stavu zásob ku dňu konania dražby, ak to bude možné vypočuje členov inventarizačnej komisie, vedúcu draženej predajne, prípadne vtedajšieho riaditeľa podniku úpadcu. Riadne sa vysporiada so žalovaným tvrdenými skutočnosťami ohľadom stavu zásob ku dňu konania dražby a následným manipulovaním so stavom zásob. Zistí, prečo bola vykonaná inventarizácia až tri mesiace po vykonaní dražby a prečo výsledky predmetnej inventarizácie neboli prejednané so žalovaným ako s preberajúcim vydraženej predajne a zásob. Taktiež sa vysporiada s námietkami žalobcu, že zásoby k vydraženej prevádzkovej jednotky boli okrem tejto predajne umiestnené ešte v dvoch objektoch, ktoré neboli súčasťou dražby a akým spôsobom boli tieto objekty zabezpečené pred neoprávneným manipulovaním s tovarom.

Z doteraz vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa žalovaný pokúšal tovar, resp. zásoby, ktoré prebral na základe Protokolu o odovzdaní a prevzatí predajne z 11. septembra 1992 žalobcovi - úpadcovi vrátiť. Namietal len kvalitu a výšku prevzatých

zásob a samotné uskladnenie zásob. Žalovaný pravdepodobne tieto zásoby spotreboval, prípadne predal alebo iným spôsobom zúžitkoval. Z obsahu spisu nevyplýva, že by predmetné zásoby boli zničené alebo samotným uskladneným inak znehodnotené a tým pre žalovaného neupotrebitelné. Preto aj v tomto smere je potrebné doplniť dokazovanie.

Vzhľadom na uvedené vyššie Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. februára 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová